

61.

С П Е Д Ъ З А Н И К Ъ.

На западъ издигатъ се облачни кули
И въ кървавъ отблъсъкъ ги багри денътъ
Отъ лътната вечеръ нараненъ до смъртъ.
Тя лека полека съвсемъ ще забули
Тъй своята жертва въ безпътни вуали
И морна ще скропи надъ него очи
Разтеле ще мръжи и пакъ ще мълчи
А горе въ небето свещи ще запали.

Тъй ясно се чуства какъ ледено стине
Какъ стъпки студени промуватъ денътъ,   x/
Тъй съкашъ крилата размахала смъртъ
Катъ бури тъдѣва ще скоро премине.

Не давна, не давна тукъ бой съ водили
Два мира всесилни - животътъ съ смъртъта
Два символа тѣхни - денътъ и нощта
Които отъ вѣка съ врагове били

3. VI. 28 г. Варна

X/ „Прончвайт“ очевидно е „промъшайт“.

40

